

RESSÒ DE LA PARAULA

El fruit de la gratuïtat (XI)

Alguns fragments del *Llibre de Job* mereixerien formar part d'un manual de psicologia en el seu capítol dedicat a la depressió. No direm que Job representa una mena de model de malalt maníac depressiu, perquè la seva primera reacció davant el que li toca viure és més que justificada. Qualsevol faria el mateix. Però el seu estat d'ànim reflecteix perfectament la derrota i la impotència. Ell va començar sent un propietari, un senyor de la seva vida, amb els seus drets i les seves compensacions cobertes. Però tot seguit esdevé un esclau o un jornal·ler, de manera que aquesta li sembla que és la condició real de tot ésser humà:

«L'home, a la terra, ¿no treballa de valent? ¿No viu els seus dies sota el jou? Es deleix per l'ombra igual que un esclau, espera el seu sou com un jornal·ler» (*Job 7,1-2*).

El gran pas consisteix a convertir-se d'amo en servent. Entre els servents, hi ha els esclaus, els més vexats i sotmesos, als qui no els és permesa cap compensació, tret d'una ombra contra el sol, un lloc de descans, un menjar escàs, que els mantingui vius per treballar... Després hi ha els jornal·lers. Aquests no deixen de ser

servents: de vegades se sent en lla-vis d'algun empresari o patró expressions inquietants, com «aquest treballa per a mi...». I en aquesta categoria hi entren pràcticament tots els contractats, fins i tot els de professions «liberals»: ells serveixen a canvi d'una compensació econòmica. El contractant no poques vegades exerceix d'autèntic senyor —«a vostè li pago perquè em faci això o allò»— encara que ell mateix sol ser «contractat (servent) d'un altre...».

En definitiva, hem convingut que tot esforç, tot treball, entès com a servei, ha de tenir la seva compensació. És una forma mitigada de senyoria que ens permet sobreviure, tot i no faltar desigualtats flagrants. Constitueix una convicció absolutament indiscutible i ningú no s'atreirà a contradir-la. El jornal o, eventualment, l'estalvi acumulat, és pròpiament el fruit de l'esforç. El treball és «la forma de guanyar-se la vida» i una bona jubilació és fruit, guanyat amb el sacrifici mes rere mes durant anys. Fins i tot espiritualment considerem que la pau i l'assossec és fruit merescut d'una vida justa. ¿No ens sembla que Job tenia raó quan protestava a Déu en sofrir tant, malgrat haver-s'hi mantingut fidel?

Doncs bé, això, que és tan evident, no funciona en el Regne de Déu. Re-

cordem com en aquest assumpte Jesús va escandalitzar tantes vegades (paràbola dels contractats a última hora, *Mt 20,1-16*; «som servents que no mereixen recompensa» *Lc 17, 10*). Els qui, creient en Ell, mirem de viure segons el Regne de Déu, no som ni esclaus ni jornal·lers: amb Jesucrist ha irromput al món l'amor de Déu, la propietat del qual més característica és la gratuïtat.

Sens dubte, en el Regne de Déu hi ha fruits, les nostres vides de fe, si són autèntiques, són fecundes, produeixen beneficis de vida. Però —heus aquí la gran paradoxa— so-

lament són resultat d'amor gratuït, no són rendiment merescut d'un treball, no són guanys «justos» o compensacions exigibles, i menys encara no són rendiment d'un capital acumulat, encara que entenguéssim per capital l'acumulació d'obres bones.

Aquesta és una de les més grans revolucions de la fe cristiana: només l'amor gratuït dona fruits de vida. L'amor gratuït, en efecte, sempre és de Déu.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu
de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Ensenyar... guarir... pregar

Sant Marc, al principi del seu evangeli, ens descriu l'activitat de Jesús un dia a Cafarnaüm. Era dissabte i el trobem a la sinagoga, al culte sinagoga. Allí ha parlat a la gent que es meravellava de la seva manera d'ensenyar i ha guarit un posseït. Les guaricions signifiquen l'arribada del Regne de Déu. Són proves de la misericòrdia divina envers els adolorits. I són signes del poder de Déu sobre el mal i el pecat.

Ens podem imaginar perfectament l'escena d'avui. Jesús surt de la sinagoga amb els seus quatre primers deixebles, Pere i Andreu, Jaume i Joan. I van a casa de Pere. En arribar es troba la sogra de Pe-

re allitada amb febre. Li dona la mà i la fa alçar. És el toc de la gràcia. I ella es posà a servir-los. Lliure per a servir. La salut no és solament per a trobar-se bé, sinó per a fer el bé.

A la tarda, un cop s'ha post el sol i ha acabat el descans del dissabte, porten tot de malalts que s'apleguen davant la porta de casa. És la malaltia davant Jesús. No es tracta solament de curar físicament els malalts, sinó també de guarir l'angoixa i desesperança que el mal provoca en els qui sofreixen. Jesús no ha vingut a acabar amb el mal sinó a compartir-lo, a redimir-nos-en i a transformar-lo. I, l'endemà, trobem Jesús en una altra de les se-

ves activitats, la pregària. Encara era fosc, Jesús ja cerca un lloc solitari per pregar. D'aquí treu la seva força. El qui el dia abans estava rodejat de multituds, ara cerca la soledat per a la pregària personal. Així es completa la triple activitat de Jesús: ensenyar, guarir i pregar.

I els apòstols, en nom dels habitants de Cafarnaüm, cerquen Jesús. Volen retenir-lo. Això no és pas possible. No resta tancat en un grupet d'amics i simpatitzants, sinó que anirà de poble en poble, repetint els signes de la salvació, que per això ha vingut Jesús.

Mn. Ramon Sàrries

ECO DE LA PALABRA

El fruto de la gratuidad (XI)

Algunos fragmentos del *Libro de Job* merecerían formar parte de un manual de psicología en su capítulo dedicado a la depresión. No diríamos que Job representa una especie de modelo de enfermo maniaco depresivo, pues su primera reacción ante lo que le toca vivir está más que justificada. Cualquiera haría lo mismo. Pero su estado de ánimo refleja perfectamente la derrota y la impotencia. Él comenzó siendo un propietario, un amo dueño de su vida, con sus derechos y sus compensaciones cubiertas. Pero en poco tiempo se convierte en un esclavo o un asalariado, de forma que ésta le parece ser la condición real de todo ser humano:

«El ser humano cumple un servicio en la tierra, son sus días los de un jornalero; como el esclavo busca la sombra; como el jornalero busca su salario» (*Job 7,1-2*).

El gran paso consiste en convertirse de amo a siervo. Entre los siervos, están los esclavos, los más vejados y sometidos, a quienes no les es permitida ninguna compensación, fuera de una sombra contra el sol, un lugar de descanso, una exigua comida, que les mantenga vivos para trabajar... Después están los asalariados. Éstos no dejan de ser siervos: a veces se escucha en labios de algún empresario o patrón expresiones inquietantes, como «éste trabaja para mí...». Y en esta categoría entran prácticamente todos los contratados, incluso los de profesiones «liberales»: ellos sirven a cambio de una compensación económica. El contratante no pocas veces ejerce de auténtico señor —«a usted le pago para que me haga esto o lo otro»— aunque él mismo suele ser «contratado (siervo) de otro...».

En definitiva, hemos convenido que todo esfuerzo, todo trabajo, entendido como servicio, ha de tener su compensación. Es una forma mitigada de señoría que nos permite sobrevivir, aunque no falten desigualdades flagrantes. Constituye una convicción absolutamente indiscutible y nadie se atreverá a contradecirla. El salario o, eventualmente, el ahorro acumulado, es propiamente el fruto del esfuerzo. El trabajo es «la forma de ganarse la vida» y una buena jubilación es fruto, ganado con el sacrificio mes a mes durante años. Incluso espiritualmente consideramos que la paz y el sosiego es fruto merecido de una vida justa. ¿No nos parece que Job tenía razón cuando protestaba a Dios al sufrir tanto, a pesar de haberse mantenido fiel?

Pues bien, esto, que es tan evidente, no funciona en el Reino de Dios. Recordemos cómo en esto Jesús escandalizó tantas veces (parábola de los contratados a última hora, *Mt 20,1-16*; «pobres siervos somos» *Lc 17,10*). Quienes, creyendo en Él, intentamos vivir según el Reino de Dios, no somos ni esclavos ni asalariados: con Jesucristo ha irrumpido en el mundo el amor de Dios, cuya propiedad más característica es la gratuidad.

Sin duda, en el Reino de Dios hay frutos, nuestras vidas de fe, si son auténticas, son fecundas, producen beneficios de vida. Pero —he aquí la gran paradoja— sólo son resultado de amor gratuito, no son rendimientos merecidos de un trabajo, no son ganancias «justas» o compensaciones exigibles, y menos aún no son rendimientos de un capital acumulado, aunque entendiéramos por capital la acumulación de obras buenas.

Esta es una de las más grandes revoluciones de la fe cristiana: sólo el amor gratuito da frutos de vida. El amor gratuito, en efecto, siempre es de Dios.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

Pregària ecumènica a la Catedral de Sant Llorenç

En el marc de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians es va celebrar un acte de pregària a la Catedral diocesana, el divendres 19 de gener, amb representants de diverses confessions cristianes. Eren presents, a més del bisbe Agustí Cortés, la pastora Marta López Ballalta, delegada de l'Església evangèlica de Catalunya; el pastor Miquel García, de l'Església evangèlica de Sant Feliu de Llobregat; el Sr. Lluís Brull, evangèlic, coordinador del Grup Bíblic Ecumènic de la parròquia de Sant Pere de Gavà; la Sra. Mariana Buta, de l'Església ortodoxa del Patriarcat de Romania; el P. Diaca

Jose Santos de l'Església ortodoxa del Patriarcat de Sèrbia. Units en la fe en Jesucrist, Fill de Déu, tots ells, amb la resta dels as-

sistents, van pregar a Déu Pare perquè s'acosti l'hora de la plena unitat entre els cristians, tal com Ell la desitja.

Trobada diocesana de catequistes a Montserrat

Decidament, el mes de gener és un moment fort i adequat per a la formació dels catequistes i el creixement del sentit comunitari, aspectes molts importants del servei cate-

quètic. El dissabte 20 de gener, una seixantena de tota la diòcesi es van aplegar en una trobada formativa, de recés i convivència al Monestir de Montserrat, encomanant a la Mare de Déu les famílies

dels infants de catequesi. Després de la participació a l'Eucaristia, el P. Antoni Pou va fer una ponència sobre l'acollida, la compassió i la misericòrdia, pensant sobretot en les famílies que porten els seus fills a la catequesi d'iniciació cristiana, i tenint ben present l'objectiu pastoral d'enguany d'anar per tot arreu i donar fruit. El dinar de germanor va propiciar la bona convivència i, per la tarda, es va treballar en grups les qüestions plantejades pel ponent al matí. Després de la posada en comú es va donar per concloua aquesta profitosa jornada, participant qui va poder a les vespres amb la comunitat benedictina.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

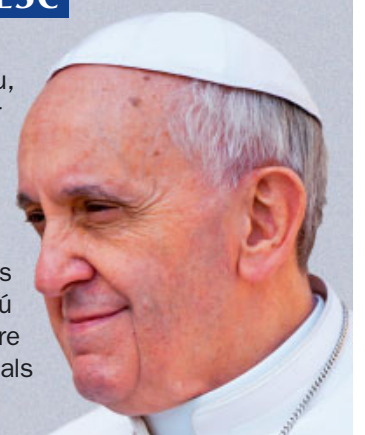

@Pontifex: «La fe esdevé tangible quan es concreta en l'amor, en particular en el servei als germans i germanes en dificultats» (4 de desembre).

@Pontifex: «Tots som captaires de l'amor de Déu, que dona sentit a la nostra existència i ens ofereix una vida sense final» (5 de desembre).

@Pontifex: «Als ulls de Déu, cap dels seus fills no pot ser descartat; Ell confia a cadascú una missió» (6 de desembre).

@Pontifex: «Tots tenim talents que ens ha donat Déu, ningú no pot considerar-se tan pobre com per no poder donar res als altres» (7 de desembre).

Taller monàstic

Déu crida, com va cridar a Abraham, a Samuel o Pere, Jaume i Joan, i ho fa també avui. A l'Església hi han diversos carismes, diversos camins per seguir Déu i fer present l'Evangelí enmig de la nostra societat. Una d'aquestes vocacions és el monaquisme, una aventura apassionant en la qual el jove vol viure i compartir la seva vida en una comunitat, tot seguint el mestratge de la Regla de Sant Benet, pare de monjos.

Per aquest motiu, el Noviciat de Montserrat organitza des de fa uns anys aquests tallers per tal de donar a conèixer la vida monàstica. El proper serà del 29 de març a l'1 d'abril, durant el Tridu Pasqual. Si esteu interessats o voleu rebre més informació podeu adreçar-vos al Noviciat per diversos mitjans: tel. 938 777 765, correu electrònic: vocacions@abadiamontserrat.net; facebook: *Montserrat projecte de vida*.

Per aquest motiu, el Noviciat de Montserrat organitza des de fa uns anys aquests tallers per tal de donar a conèixer la vida monàstica. El proper serà del 29 de març a l'1 d'abril, durant el Tridu Pasqual. Si esteu interessats o voleu rebre més informació podeu adreçar-vos al Noviciat per diversos mitjans: tel. 938 777 765, correu electrònic: vocacions@abadiamontserrat.net; facebook: *Montserrat projecte de vida*.

Trobada arxiprestal de Montserrat a Esparreguera

Fidels de les disset parròquies que conformen l'Arxiprestat de Montserrat es van aplegar, diumenge 21 de gener, a Esparreguera. El tema central de la trobada ha estat «La missió de tenir cura de la Creació», a partir de la carta encíclica del papa Francesc *Laudato Si'*, que Maria Bargalló, professora i membre de l'ACO, va aprofundir en una conferència i diàleg posterior.

A continuació es va compartir el dinar de germanor, per acabar amb la taula de l'Eucaristia.

A continuació es va compartir el dinar de germanor, per acabar amb la taula de l'Eucaristia.

Festa patronal dels diaques

Diaques de les diòcesis de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa, candidats al diaconat i esposos, es van trobar a Sant Feliu de Llobregat per tal de celebrar la festa patronal dels sants màrtirs, Fructuós, bisbe, i Auguri i Elogi, diaques. Atès que la festa litúrgica correspon al 21 de gener, que enguany era diumenge, coincidint amb el dia de major compromís pastoral de la majoria de diaques, es va traslladar a la vigília, el dissabte 20.

La trobada s'inicià a les dotze del migdia, a la Catedral-parròquia de Sant Llorenç, de Sant Feliu de Llobregat, on es va celebrar una Eucaristia solemne, presidida pel bisbe Agustí Cortés i Soriano. Concelebraren Mn. Josep-Maria Domingo, vicari general i rector de la catedral-parròquia de Sant Llorenç; Mn. Joan-Pere Pulido, secretari general i canceller; Mn. Josep Serra, president de la Comissió per al Diaconat permanent i els ministeris laïcals; Mn. Mateu Santacana, amb els diaques presents.

El bisbe Agustí en l'homília va recordar el compromís que adquireixen els diaques en la seva ordenació i el bé del seu ministeri en l'Església. Hi va haver un record pels diaques traspassats a la Casa del Pare, durant el darrer any 2017: Mn. Germà Agustí i Mn. José Luis Moure, de la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, i Mn. Miquel Adrover, de l'Arxidiòcesi de Barcelona. Mn. Josep Maria Gómez, delegat diocesà per al Diaconat permanent, abans d'acabar la celebració, va agrair a Déu el camí

realitzat pel diaconat a la Província Eclesiàstica de Barcelona.

Després de l'Eucaristia, a la Casa de l'Església, es va compartir el dinar de germanor. A la sobretaula, Mn. Josep Serra i Colomer, president de la Comissió per al Diaconat permanent i els ministeris laïcals, va donar compte de l'evolució de la tasca d'aquesta comissió en els darrers vint anys i es va fer esment dels diaques que enguany compleixen el 25è aniversari de l'ordenació diaconal: Mn. Jaume Camarasa i Mn. Ferran Singla. També es va recordar Mn. Pau Cazeneuve, que enguany compliria les noces d'argent d'ordenació diaconal i que va arribar a la Casa del Pare l'any 2014.

Assemblea diocesana de Mans Unides

El dissabte 20 de gener al matí, a la Casa de l'Església, va tenir lloc l'Assemblea diocesana de Mans Unides, durant la qual es va

produir la renovació de càrrecs al capdavant d'aquesta organització de l'Església. Fins ara, el president delegat era Josep Maria Oró Navarro, que ha estat el primer des que al desembre 2014 es va constituir Mans Unides Sant Feliu de Llobregat. Ara, ha estat elegida Teresa Gisbert Estorach com a nova presidenta delegada per als propers tres anys. La resta de l'equip queda format així: Joaquina Giménez, vicepresidenta; Josep Maria Oró, tresorer; Anna Maria Duran, secretària; Paquita Catadau, vocal; M. Rosa Segalà, responsable de les parròquies de la diòcesi.

AGENDA

La Mare de Déu de Lourdes, patrona de l'Hospitalitat. Diversos actes de l'Hospitalitat de Lourdes de Barcelona, Sant Feliu i Terrassa:

- **Divendres 9 de febrer**, 19.30 h, a la capella de l'Hospitalitat (c/ Consell de Cent 224-228, Barcelona), celebració de l'Eucaristia pels fidels difunts de l'Hospitalitat.
- **Diumenge 11 de febrer**, a la Catedral de Barcelona: 9.30 h i 11.30 h, misses a l'altar de la Mare de Déu de Lourdes (claustre); 18 h, rès del Sant Rosari; 19 h, Missa solemne a l'altar major presidida pel cardenal Joan Josep Omella, amb la celebració del compromís hospitalari. Finalitzada la missa, processó de les torxes per l'interior del temple.
- **Diumenge 18 de febrer**, 12.30 h, a la capella de l'Hospitalitat (c/ Consell de Cent 224-228, Barcelona), missa de Santa Bernardette, amb aperitiu posterior.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1R 8,1-7.9-13 / SI 131 / Mc 6,53-56]. Santa Àgata o Àgueda, vg. i mr. siciliana (s. III), patrona de les dones d'Aragó; santa Calamanda, vg. i mr., patrona de Calaf.

6. ■ Dimarts [1R 8,22-23.27-30 / SI 83 / Mc 7,1-13]. Sants Pau Miki (prev. jesuïta japonès) i companys, mrs. a Nagasaki (Japó, 1597); sants Pere Baptista, Martí de l'Ascensió i Francesc de Sant Miquel, mrs.; santa Dorotea, vg. i mr. a Capadòcia, patrona dels floricultors; sant Amand, bisbe; Festa del Sant Misteri de Cervera.

7. ■ Dimecres [1R 10,1-10 / SI 36 / Mc 7,14-23]. Sant Ricard, rei d'Anglaterra; sant Teodor, mr.; santa Juliana, viuda.

8. ■ Dijous [1R 11,4-13 / SI 105 / Mc 7,24-30]. Sant Jeroni Emiliani (Venècia, 1486 - Somasca, 1537), prevere, fundador dels somascos; santa Elisenda, vg.; santa Josefina Bakhita, vg.

9. ■ Divendres [1R 11,29-32; 12,19 / SI 80 / Mc 7,31-37]. Sant Sabí, bisbe; sant Nicèfor, mr.; sant Miquel Febres, rel. La Salle; santa Apol·lònia, vg. d'Alexandria i mr.

(249), patrona dels odontòlegs i els ortodoncistes.

10. □ Dissabte [1R 12,26-32; 13,33-34 / SI 105 / Mc 8,1-10]. Santa Escolàstica (s. V-VI), vg., germana de sant Benet; santa Sotera, vg. i mr.; sant Silvà, bisbe.

11. ■ Diumenge vinent, VI de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Lv 13,1-2.45-46 / SI 31 / 1C 10,31-11,1 / Mc 1,40-45]. Mare de Déu de Lourdes, apareguda a la cova de Massabielle (1858); sant Desideri, bisbe; santa Eloïsa, vg.; sant Benet d'Anià, abat benedictí.

Diumenge V de durant l'any (B)

COMENTARI

Anem a d'altres llocs! És la missió

El llibre de Job rep el nom del seu protagonista: *un home íntegre i recte que reverenciava Déu i s'apartava del mal* (1,1). La presentació del personatge apunta el contingut del llibre: té sentit el sofriment del just?

A la base de la discussió hi ha la teoria de què «els bons són premiats i els dolents, castigats». Tesi que Job desqualifica contundentment.

Aquesta és la meva defensa contra els qui m'acusen. L'apologia d'autodefensa de Pau en el fons és apologia de l'Evangelí. *Jo no puc gloriar-me d'anunciar l'Evangelí: hi estic obligat. I pobre de mi, que no ho fes!*

L'Apòstol, més que *obligat* per força psicològica interior, se sent transformat pel Senyor: *La vida que ara visc ja no és la meva: és Crist qui viu en mi* (Ga 2, 20). També a nosaltres el Baptisme ens empeltà a Crist: som membres seus.

Per això els participants a l'Eucaristia hem de dir: *Pobre de mi, si no anunciés l'Evangelí!* Pau és model per a la Nova Evangelització: *fer-se tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui.*

Narrant una jornada a la vida de Jesús, l'Evangelí d'avui presenta set lliçons bàsiques:

- *Sortint de la sinagoga:* Jesús dona exemple de vivència comunitària de la unió amb el Pare.
- *Se n'anà a casa de Simó i Andreu:* cuida molt l'equip de col·laboradors més propers.
- *La sogra de Simó, curada, es posà a servir-los:* perquè servir els germans és lloar el Senyor
- *Curà molts malalts:* Jesús cuida la persona sencera i no només la dimensió espiritual.
- *No deixava parlar els endimoniats que sabien qui era:* qui sap la teoria però no la viu és de fet un anti-testimoni. Els qui saben la teoria però no la viuen, millor que callin!
- *De bon matí es llevà a pregar:* la pregària és el motor de l'acció apostòlica i caritativa.
- *Anem a d'altres llocs:* la dimensió missionera és essencial per a no viure tancats.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre de Job (Jb 7,1-4.6-7)

Job digué als seus amics: «L'home, a la terra, no està sotmès a servitud? No passa la vida com un jornalero? Com un esclau es deixava per assegurar-se a l'ombra, espera l'hora de cobrar com el treballador. Però a mi m'ha tocat per herència passar mesos en va, la paga que em donen són les nits en blanc. Així que em fico al llit ja penso: Quan serà de dia perquè em pugui llevar? I estic neguitós del vespre a la matinalda. Els meus dies han corregut més que una llançadora, ja s'acaben, ja no hi queda fil. Recordeu que la meua vida no és sinó un respir: els meus ulls no tornaran a veure la felicitat.»

► Salm responsorial (146)

R. *Lloeu el Senyor, que conforta els cors desfets.*

Lloeu el Senyor, dona bo de cantar! / Lloeu el nostre Déu, que és agradós de lloar-lo! / El Senyor reconstrueix Jerusalem / i aplega els dispersats d'Israel. R.

Conforta els cors desfets i embena les ferides. / Té comptat el nombre dels estels, / els crida cadascun pel seu nom. R.

És gran el Senyor, i és molt poderós, / és infinita la seva saviesa. / El Senyor sosté els desvalguts / i abat els injustos fins a terra. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 9,16-19.22-23)

Germans, jo no puc gloriar-me d'anunciar l'evangelí: hi estic obligat, i pobre de mi que no ho fes! Si jo m'ho hagués buscat podria esperar-ne una recompensa, però no havent-ho buscat, per a mi és un encàrrec que he rebut de Déu. Per quin motiu puc esperar una recompensa? Doncs que jo, quan treballa per difondre l'evangelí, no el converteixi en cosa costosa, sinó que renunciï al dret que em dona el meu servei. Jo sóc lliure: no era esclau de ningú, però m'he fet esclau de tots per guanyar-ne tants com pugui. Per guanyar els febles, m'he fet feble com ells. M'he fet tot amb tots per guanyar-ne alguns, sigui com sigui. Tractant-se de l'evangelí, estic disposat a fer tot el que calgui per poder-hi tenir part.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 1,29-39)

En aquell temps, Jesús, sortint de la sinagoga, se n'anà amb Jaume i Joan a casa de Simó i Andreu. La sogra de Simó era al llit amb febre, i llavors mateix ho digueren a Jesús. Ell li va donar la mà i la va fer llevar, la febre li desaparegué i ella mateixa els serví a taula. Al vespre, quan el sol s'havia post, li portaren tots els malalts i els endimoniats. Tota la ciutat s'havia aplegat davant la porta i ell va curar molts malalts de diverses malalties; va treure molts dimonis, i no els deixava parlar, perquè sabien qui era. De bon matí, quan encara era fosc, es llevà, se n'anà a un lloc solitari i s'hi quedà pregant. Simó, amb els seus companys, sortí a buscar-lo. Quan el trobaren li digueren: «Tothom us està buscant.» Ell els digué: «Anem a d'altres llocs, als pobles veïns, i també hi predicaré, que aquesta és la meua missió.» I anà per tot Galilea, predicant a les sinagogues de cada lloc i traient els dimonis.

► Lectura del libro de Job (Job 7,1-4.6-7)

Job habló diciendo: «¿No es acaso milicia la vida del hombre sobre la tierra, y sus días como los de un jornalero?; como el esclavo, suspira por la sombra; como el jornalero, aguarda su salario. Mi herencia han sido meses baldíos, me han asignado noches de fatiga. Al acostarme pienso: ¿Cuándo me levantaré? Se me hace eterna la noche y me harto de dar vueltas hasta el alba. Corren mis días más que la lanzadera, se van consumiendo faltos de esperanza. Recuerdo que mi vida es un soplo, que mis ojos no verán más la dicha».

► Salmo responsorial (146)

R. *Alabad al Señor, que sana los corazones destrozados.*

Alabad al Señor, que la música es buena; / nuestro Dios merece una alabanza armoniosa. / El Señor reconstruye Jerusalén, / reúne a los deportados de Israel. R.

Él sana los corazones destrozados, venda sus heridas. / Cuenta el número de las estrellas, / a cada una la llama por su nombre. R.

Nuestro Señor es grande y poderoso, / su sabiduría no tiene medida. / El Señor sostiene a los humildes, / humilla hasta el polvo a los malvados. R.

► Lectura de la primera carta de san Pablo a los Corintios (1Cor 9,16-19.22-23)

Hermanos: El hecho de predicar no es para mí motivo de orgullo. No tengo más remedio y, ¡ay de mí si no anuncio el Evangelio! Si yo lo hiciera por mi propio gusto, eso mismo sería mi paga. Pero, si lo hago a pesar mío, es que me han encargado este oficio. Entonces, ¿cuál es la paga? Precisamente dar a conocer el Evangelio, anunciándolo de balde, sin usar el derecho que me da la predicación del Evangelio. Porque, siendo libre como soy, me he hecho esclavo de todos para ganar a los más posibles. Me he hecho débil con los débiles, para ganar a los débiles; me he hecho todo para todos, para ganar, sea como sea, a algunos. Y todo lo hago por causa del Evangelio, para participar yo también de sus bienes.

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,29-39)

En aquel tiempo, al salir Jesús de la sinagoga, fue con Santiago y Juan a la casa de Simón y Andrés. La suegra de Simón estaba en cama con fiebre, e inmediatamente le halaron de ella. Él se acercó, la cogió de la mano y la levantó. Se le pasó la fiebre y se puso a servirles. Al anochecer, cuando se puso el sol, le llevaron todos los enfermos y endemoniados. La población entera se agolpaba a la puerta. Curó a muchos enfermos de diversos males y expulsó muchos demonios; y como los demonios lo conocían, no les permitía hablar. Se levantó de madrugada, cuando todavía estaba muy oscuro, se marchó a un lugar solitario y allí se puso a orar. Simón y sus compañeros fueron en su busca y, al encontrarlo, le dijeron: «Todo el mundo te busca». Él les responde: «Vámonos a otra parte, a las aldeas cercanas, para predicar también allí; que para eso he salido». Así recorrió toda Galilea, predicando en sus sinagogas y expulsando los demonios.